Tarnopol, dnia 1 lipca 1931.

TARNOPOLSKI Dziennik Wojewódzki

Nr. 8.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

Poz. 152. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 13 lutego 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w sprawie premjowania ogierów . . . . . . str. 114

153. Obwieszczenie Ministra Rolnictwa z dnia 20 kwietnia 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Reform Rolnych w sprawie zmiany obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 1 października 1925 r. o zasadach udzielania przez Państwowy Bank Rolny pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne 115

154 i 155. Instrukcje Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1931 r. dla zarządów gmin oraz dla powiatowych władz administracji ogólnej w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania 116

156. Pismo okólne Wojewody Tarnopolskiego z dnia 22 czerwca 1931 r. w sprawie podań bezrobotnych o pracę i zasiłek z Funduszu Bezrobocia 121

157. Obwieszczenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 28 kwietnia 1931 r. o powołaniu członków Komisji egzaminacyjnej z języka polskiego dla kandydatów na rabinów i podrabinów . 122

158. Orzeczenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 18 czerwca 1931 r. o uznaniu lasu za ochronny 122

159. Ogłoszenie o odebraniu debitu pocztowego czasopismom, drukom i broszurom . . 122

160. Ogłoszenie o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej 122

161. Ogłoszenia o rozwiązaniu stowarzyszeń na terenie Województwa Tarnopolskiego . . 123

162. Komunikat Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu o zezwoleniu na parcelację dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych 124

163. Komunikat Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu o zatwierdzeniu projektów, dotyczących parcelacji dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych 124

164. Obwieszczenie Starosty powiatowego podhajeckiego z dnia 10 czerwca 1931 r. w sprawie dzierżawy rewirów rybackich na okres 1932—1942 125

165. Wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego, wydany w sprawie obywatelstwa . . 125

166. Ogłoszenie Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kopyczynieckiego o otrzymaniu zezwolenia na zaciąganie pożyczek 126

167. Ogłoszenie Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kopyczynieckiego o zwiększeniu kapitału zakładowego 126

168. Poszukiwania osób 126

169. Zawiadomienie o unieważnieniu pieczęci urzędowych i odznak urzędowych . . . 127

170. Wykazy tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne za czas od dnia 17 maja do 13 czerwca 1931 r. 127

171. Wykaz panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych w dniu 1 czerwca 1931 r. . . . 128

str.
Poz. 172. Ruch służbowy na obszarze Województwa Tarnopolskiego 128

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Ogłoszenie o sprostowaniu nazwiska. — Komunikaty Syndykatu Emigracyjnego. — Unieważnienia dokumentów 129 130

DZIAŁ URZĘDOWY.

152

Rozporządzenie

Ministra Rolnictwa z dnia 13 lutego 1931 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w sprawie premjowania ogierów.

Na podstawie art. art. 15 i 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o państwowych zakładach chowu koni i o premjowaniu ogierów (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 435) zarządza się co następuje:

§ 1. Państwo premjować będzie corocznie odpowiednie do hodowli ogiery rozpłodowe, stanowiące własność organizacyj i instytucyj społeczno-rolniczych i hodowlanych oraz związków samorządowych, w razie zaś braku dostatecznej ilości takich ogierów — ogiery, stanowiące własność osób prywatnych.

§ 2. Premje przyznawane będą i wypłacane w kwotach pieniężnych. Premje te będą się dzieliły na następujące klasy:

klasę I
klasę II
klasę III.

Premje klasy I będą najwyższe, premje zaś każdej następnej klasy będą odpowiednio niższe.

Wysokość premji każdej klasy ustala Minister Rolnictwa, który również w granicach sum uchwalonych na ten cel w budżecie Państwa ustanawia na każdy rok ilość premij i ich rozdział na poszczególne obszary Państwa.

§ 3. Do uzyskania premji klasy I-szej potrzebne jest posiadanie przez ogiera następujących warunków:

a) przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami — świadectwo uznania dla ogierów I-ej kategorji;

b) udowodnione pochodzenie, stwierdzone wpisaniem do księgi stadnej koni, wydawanej przez Ministerstwo Rolnictwa lub pozostającej pod jego nadzorem, a także do zagranicznych ksiąg stadnych, uznanych przez Ministerstwo Rolnictwa za równorzędne;

c) sprawdzoną dzielność w publicznych próbach koni;

d) wyraźny, odpowiadający danej rasie — typ;

e) prawidłową budowę, dobre ruchy, zupełne zdrowie;

f) wzrost, masę i kościstość, w zupełności odpowiadające wymaganiom, stawianym danej rasie;

g) brak wad dziedzicznych lub nabytych, prócz takich, które są wynikiem mechanicznych uszkodzeń;

h) wiek: dla ogierów ras szlachetnych 6 — 20 lat, dla ogierów ras pociągowych i ich pochodnych 5 — 12 lat.

Za mieszańce, pochodzące z połączenia koni ras szlachetnych z końmi ras pociągowych i ich pochodnych, nie mogą być przyznane premje klasy I-ej.

§ 4. Do uzyskania premji klasy II-ej potrzebne jest posiadanie przez ogiera następujących warunków:

a) przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami — świadectwo uznania dla ogierów I lub II kategorji;

b) wyraźny, odpowiadający danej rasie — typ;

c) prawidłową budowę, dobre ruchy, zupełne zdrowie;

d) wzrost, masę i kościstość, odpowiadające wymaganiom, stawianym danej rasie;

e) brak wad dziedzicznych;

f) wiek: dla ogierów ras szlachetnych i krajowych 4 — 20 lat, dla ogierów ras pociągowych i ich pochodnych 3 — 12 lat.

§ 5. Do uzyskania premji klasy III-ej potrzebne jest posiadanie przez ogiera następujących warunków:

a) przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami — świadectwo uznania;

b) prawidłową budowę, dobre ruchy, zupełne zdrowie;

c) brak wad dziedzicznych;

d) wiek: dla ogierów ras szlachetnych i krajowych 4 — 20 lat, dla ogierów ras pociągowych i ich pochodnych 3 — 15 lat.

§ 6. Za ogiery, które przekroczyły granicę wieku, określoną w § 3 pkt. h), § 4 pkt. f) i § 5 pkt. d), lecz odpowiadają wszystkim pozostałym warunkom, określonym w jednym z tych paragrafów, ponadto zaś posiadają dostateczną żywotność i zachowały zdolności rozpłodowe, może być w wyjątkowych wypadkach przyznana połowa premji odnośnej klasy.

§ 7. Za ogiery czyniące zadość warunkom przepisanym do uzyskania premji klasy II lub III (§§ 4 i 5), które należą do kategorji huculów, koników lub mierzynów, mogą być przyznane odpowiednio obniżone premje klasy II lub III. Premje takie mogą być również przyznane za ogiery czyniące zadość warunkom, przepisanym do uzyskania premji klasy II lub III, które zostały zakwalifikowanie po raz pierwszy do premjowania lub nie później, niż w 2-ch następnych latach.

Wysokość obniżonej premji klasy II i III ustalać będzie Minister Rolnictwa.

§ 8. O przyznaniu premji decyduje Minister Rolnictwa na wniosek:

a) Ministerstwa Spraw Wojskowych,

b) wojewodów,

c) kierownikow państwowych zakładów chowu koni,

d) wojskowych rejonowych inspektorów koni,

e) organizacyj rolniczych, zajmujących się sprawami hodowli koni.

Wnioski te winny zawierać szczegółowe dane, uzasadniające przyznanie za ogiera premji odpowiedniej klasy (§§ 2 — 7).

§ 9. Przyznane premje będą wypłacane za pośrednictwem kierowników właściwych państwowych stad ogierów.

§ 10. Przed wypłaceniem premji właściciel ogiera winien złożyć w państwowem stadzie ogierów pisemne zobowiązanie, że będzie używał premjowanego ogiera do odchowywania go z cudzemi klaczami w roku, na który udzielono premji za opłatą i na warunkach, ustanowionych dla odchowywania ogierów państwowych zakładów chowu koni z klaczami, nienależącemi od tych zakładów.

Ponowne udzielanie premji uzależnione nadto będzie od złożenia przez właściciela ogiera dowodów, stwierdzających, że w roku, na który udzielono poprzednio premji, ogier użyty był do odchowania z cudzemi klaczami wymaganą ilość razy. Za dowody te uważać się będzie wypełnione rejestry stanowienia (§ 14).

§ 11. Kierownicy właściwych państwowych stad ogierów podawać będą do wiadomości każdemu posiadaczowi ogiera premjowanego a także zarządom gmin, w których znajdują się takie ogiery, następujące dane:

a) wysokość opłat i warunki, ustanowione dla odchowywania ogierów państwowych zakładów chowu koni z klaczami nienależącemi do tych zakładów (§ 10 ustęp pierwszy);

b) ilość cudzych klaczy, z któremi ogier premjowany winien być odchowany w roku, na który udzielono premji (§ 10 ustęp drugi).

§ 12. Każdego roku w styczniu obowiązany jest zarząd gminy, w obrębie której znajduje się ogier premjowany, podać do wiadomości publicznej w sposób w gminie praktykowany wysokość opłat, jakie wolno pobierać za odchowanie takiego ogiera z klaczami.

§ 13. Premjowane ogiery pozostają pod nadzorem państwowym. Nadzór ten wykonywają kierownicy państwowych stad ogierów.

§ 14. Na dowód odchowania ogiera premjowanego z klaczami posiadacz takiego ogiera winien wydawać świadectwo stanowienia. Oprócz tego posiadacz winien prowadzić rejestry stanowienia. Wypełnione rejestry stanowienia winny być przesłane kierownikowi właściwego państwowego stada ogierów najpóźniej do dnia 1 sierpnia tego roku, na który została przyznana premja.

Wzór świadectw stanowienia i rejestrów stanowienia ustala Minister Rolnictwa.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: **Leon J. Połczyński.**

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: **Daniel Konarzewski.**

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 44 z 9 maja 1931 r., poz. 389).

153

Obwieszczenie

Ministra Rolnictwa z dnia 20 kwietnia 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Reform Rolnych w sprawie zmiany obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 1 października 1925 r. o zasadach udzielania przez Państwowy Bank Rolny pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 609) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 1 października 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Reform Rolnych o zasadach udzielania przez Państwowy Bank Rolny pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne („Monitor Polski“ Nr. 232, poz. 956), sprostowanego w obwieszczeniu z dnia 26 października 1925 r. („Monitor Polski“ Nr. 256, poz. 1055) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Pożyczki na meljoracje rolne mogą być udzielane na okres czasu od 6 do 12 lat, w zależności od przewidywanego okresu amortyzacji uskutecznionych na urządzenia meljoracyjne wkładów.

W szczególności na poszczególne rodzaje meljoracyj rolnych mogą być udzielane pożyczki na następujące okresy:

a) na drenowanie — na okres 10 lat;

b) na osuszenie rowami — na okres 8 lat;

c) na nawodnienie — na okres od 6 do 10 lat, zależnie od konieczności przeznaczenia mniejszej lub większej sumy na budowle wodne;

d) na meljoracje torfowisk — na okres 9 lat.

O ile wykonanie właściwych meljoracyj rolnych (drenowanie, osuszenie rowami, nawodnienie, meljoracje torfowisk) wymaga uregulowania odpływu lub dopływu wody, to wymienione w punktach od a) do d) okresy czasu powiększa się o:

1 rok, gdy koszty uregulowania odpływu lub dopływu wynoszą 10 – 20%;

2 lata, gdy koszty uregulowania odpływu lub dopływu wynoszą 20—40%;

3 lata, gdy koszty uregulowania odpływu lub dopływu wynoszą ponad 40%.

W żadnym jednak razie pełny okres trwania pożyczki nie może przekraczać 12 lat.

Uczestnikom dokonywującego się scalenia gruntów lub nowonabywcom osad z parcelacji mogą być podwyższone przewidziane w punktach od a) do d) okresy czasu trwanla pożyczki do lat 12, chociażby nie zachodziły wypadki konieczności uregulowania odpływów lub dopływów.

Okresy czasu, na które została udzielona pożyczka, będą liczone od dnia 2 stycznia roku następnego po wypłaceniu pierwszej raty pożyczki".

2) § 17 otrzymuje brzmienie następujące:

„Pożyczki winny być spłacane w ratach rocznych. Termin płatności pierwszej raty pożyczki przypada:

a) przy pożyczkach, udzielanych na 6 — 7 lat — po upływie 3 lat;

b) przy pożyczkach udzielanych na 8, 9 i 10 lat — po upływie 4 lat;

c) przy pożyczkach, udzielanych na 11 — 12 lat — po upływie 5 lat,

licząc od dnia 2 stycznia następnego roku po wypłaceniu pierwszej raty pożyczki".

3) § 18 otrzymuje brzmienie następujące:

„W wypadkach klęsk żywiołowych, względnie nieurodzaju, któremi zostały dotknięte grunty dłużnika, Państwowy Bank Rolny może odroczyć dłużnikowi termin płatności odsetek. Powstałe stąd należytości będą pobierane w równych kwotach w dalszych terminach płatności.

Osoby zamierzające uzyskać odroczenie terminu płatności odsetek, winny wnieść do Państwowego Banku Rolnego podanie oraz dowody, które uzasadniałyby udzielenie im odroczenia. Dowody te winny być potwierdzone przez powiatową władzę administracji ogólnej".

§ 2.

Państwowy Bank Rolny może zmienić, z zastosowaniem przepisów, ustalonych w § 1, warunki pożyczek z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne, udzielonych przed datą wejścia w życie niniejszego obwieszczenia, o ile podanie dłużnika o taką zmianę będzie zgłoszone przed upływem 6-ciu miesięcy od tejże daty.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa:
(—) **L. J. Połczyński.**

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) **Ignacy Matuszewski.**

Minister Reform Rolnych:
(—) **L. Kozłowski.**

(„Monitor Polski" Nr. 98 z dnia 29 kwietnia 1931 r., poz. 150).

154

Instrukcja

Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1931 r. dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247) w brzmieniu ustawy z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339).

§ 1. Zarządy gmin obowiązane są każdego roku w grudniu, w roku zaś 1931 w czerwcu, rozplakatować na obszarze gminy w miejscach widocznych i w dostatecznej ilości obwieszczenia o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

Obwieszczenia te będą zawierały treść, podaną w zał. Nr. 1 do instrukcji niniejszej, obwieszczenia zaś w sprawie opłat za rok 1931 — treść, podaną w zał. Nr. 1 A do instrukcji niniejszej.

Zarządy gmin, które w roku 1931 rozplakatowały już przewidziane w dotychczas obowiązującej instrukcji obwieszczenia w sprawie opłat za rok 1931, mogą w inny sposób, w gminie praktykowany, podać do wiadomości publicznej treść, jaka jest przewidziana w obwieszczeniach w sprawie opłat za rok 1931 (załącznik Nr. 1 A).

§ 2. Zarząd gminy obowiązany jest przyjmować zgłoszenia ogierów, podlegających opłacie, każdego roku do dnia 1 lutego włącznie, w roku zaś 1931 do dnia 1 lipca włącznie. W gminach zbiorowych przyjmowanie zgłoszeń może być przez zarząd gminy powierzone również sołtysom.

Zarząd gminy winien przyjmować zgłoszenia zarówno pisemne, jak ustne. Zgłoszenie ogiera zarząd gminy wpisuje do zaprowadzonego w tym celu spisu ogierów (wzór Nr. 1). Spis ten winien być sporządzany i wypełniany atramentem. Na żądanie zgłaszającego zarząd gminy obowiązany jest wydać bezpłatne zaświadczenie o dokonaniu zgłoszenia. Zaświadczenie takie winno być sporządzone według wzoru Nr. 2.

§ 3. Każdego roku w czasie od 2—7 lutego, w roku zaś 1931 w czasie od 2—7 lipca, zarząd gminy obowiązany jest sprawdzić, czy na obszarze gminy znajdują się ogiery podlegające opłacie, które nie zostały zapisane do spisu ogierów; ogiery takie należy do tych spisów zapisać. Natomiast winny być wykreślone z tego spisu ogiery, nieposiadające świadectw uznania, które po dniu zgłoszenia, a nie później niż w dniu 1 lutego, w roku zaś 1911 nie później niż 1 lipca:

a) przeszły na własność Państwa,

b) padły,

c) przeszły do używania w celach naukowych i leczniczych w zakładach i instytucjach naukowych,

d) przeszły do kopalni,

e) uczestniczyły w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów, pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie Ministerstwa Rolnictwa, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach.

f) nabyły wady organiczne, wskutek których nie mogą być poddane kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo utraty życia, pod warunkiem, że okoliczność ta jest stwierdzona świadectwem powiatowego lekarza weterynaryjnego,

g) zostały wykastrowane,

h) przeszły do innej gminy.

O zmianie przez ogiery gminy pobytu (pkt. h), zarząd gminy, w której ogier został zgłoszony, winien zawiadomić gminę, do której ten ogier przeszedł, celem zapisania ogiera do spisu ogierów prowadzonego przez gminę nowego miejsca pobytu ogiera.

§ 4. Niezwłocznie po dokonaniu sprawdzenia spisu (§ 3) zarząd gminy winien przesłać posiadaczom ogierów, podlegających opłacie wezwanie do uiszczenia opłaty z podaniem terminu, w którym opłata ma być uiszczona (§ 5) i pouczeniem, że w razie nieuiszczenia opłaty w przepisanym terminie, opłata zostanie, zgodnie z obowiązującemi przepisami, ściągnięta przymusowo z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

§ 5. Opłaty od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, zarząd gminy winien przyjmować dopiero po dokonaniu sprawdzenia spisu ogierów stosownie do § 3 instrukcji niniejszej.

Opłaty te winny być wnoszone najpóźniej do dnia 1 kwietnia włącznie każdego roku, w roku zaś 1931 do dnia 1 września włącznie.

Za rok 1931 nie należy pobierać od posiadaczy opłat od ogierów, które uzyskają świadectwa uznania nie później, niż 1 września tego roku.

§ 6. Na dowód uiszczenia opłaty zarząd gminy sporządzać będzie przez kalkę pokwitowanie (wzór Nr. 3). Pierwszy egzemplarz pokwitowania, zapisany chemicznym ołówkiem, pozostaje w kwitarjuszu, drugi zaś, napisany przez karkę, winien być wydany płatnikowi. Wniesienie opłaty winno być zapisane do spisu ogierów (wzór Nr. 1).

Pokwitowanie winno być wypełnione czytelnie i zaopatrzone w podpis osoby, pobierającej opłatę, oraz w odcisk okrągłej pieczęci zarządu gminy. Druk pokwitowania zepsuty przy wypełnianiu należy pozostawić w kwitarjuszu.

§ 7. Wpływy pieniężne, powstałe z opłat, wniesionych do dnia ustanowionego jako termin płatności (§ 5) zarząd gminy winien, po potrąceniu na swą korzyść 25% (§ 8), wpłacić do kasy skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dz. 3 § 17) nie później, niż po upływie dni 10, licząc od tego terminu (§ 5).

Wnosząc do kasy skarbowej opłaty, zarząd gminy winien złożyć w kasie skarbowej deklarację (wzór Nr. 4). Jeden egzemplarz deklaracji zarząd gminy zachowuje u siebie.

§ 8. Przypadające gminie 25% z ogólnej sumy wniesionych opłat zatrzymuje zarząd gminy na rzecz gminy.

§ 9. Każdego roku, nie później niż po upływie 15 dni od dnia terminu płatności (§ 5), zarząd gminy obowiązany jest przesłać powiatowej władzy administracji ogólnej, a gmina, stanowiąca powiat miejski, wojewodzie:

1) wypełnione spisy ogierów (wzór Nr. 1);

2) spis posiadaczy ogierów, którzy nie dokonali zgłoszenia w terminie przepisanym (§ 2);

3) cyfrowe zestawienie wyników ściągniętych opłat według wzoru Nr. 5.

§ 10. Po upływie terminu płatności zarząd gminy winien w sposób w gminie praktykowany upomnieć płatników, którzy nie uiścili opłaty, a następnie wdrożyć potrzebne kroki egzekucyjne przez własne organa.

§ 11. Od płatników, którzy nie uiścili opłat w ciągu dni 14 od dnia terminu płatności (§ 5), zarząd gminy winien pobrać karę za zwłokę, przewidzianą w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

O ile chodzi o koszty, spowodowane postępowaniem egzekucyjnem, zarządy gmin uprawnione są pobierać na rzecz swoją opłaty egzekucyjne, określone w art. 7 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

§ 12. Przyjmowanie przez zarząd gminy opłat, wpłacanych po terminie płatności (§ 5) i kar za zwłokę oraz dalsze postępowanie z temi kwotami odbywa się na zasadach, ustalonych w §§ 6—9 z następującemi zmianami:

Opłaty od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, po potrąceniu 25% na rzecz gminy (§ 8), a także kary za zwłokę, winny być przez zarząd gminy wpłacone do kasy skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dz. 3 § 17), o ile uzyskana kwota wynosi 1.000 zł., w każdym zaś razie co trzy miesiące.

Wypełnione spisy ogierów (wzór Nr. 1) oraz zestawienia cyfrowe (wzór Nr. 5), dotyczące opłat, a także kar za zwłokę, ściągniętych przez zarząd gminy za czas od dnia następnego po terminie płatności (§ 5) do dnia 31 grudnia danego roku, obowiązane są zarządy gmin przesyłać powiatowej władzy administracji ogólnej, gminy zaś, stanowiące powiaty miejskie, wojewodzie najpóźniej do dnia 10-go stycznia następnego roku.

§ 13. Druki: obwieszczeń o opłatach od ogierów, (§ 1), spisów ogierów (wzór Nr. 1), zaświadczeń o dokonaniu zgłoszenia (wzór Nr. 2), kwitarjuszy (wzór Nr. 3) i zestawień cyfrowych (wzór Nr. 5) zostaną dostarczone zarządowi gmin przez powiatową władzę administracji ogólnej z wyjątkiem gmin, stanowiących powiaty miejskie, które same winny zaopatrzyć się w druki.

Koszty sporządzenia tych druków pokrywają gminy z przypadających im 25% z ogólnej sumy wniesionych opłat (§ 8).

§ 14. Zarządy gmin obowiązane są przechowywać spisy ogierów i kwitarjusze przez 2 lata, następujące po roku, do którego się odnoszą.

§ 15. Instrukcja Ministra Rolnictwa z dnia 24 listopada 1930 r. dla zarządów gmin w sprawie wy-

konania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, traci moc obowiązującą.

Minister Rolnictwa: **L. J. Połczyński.**

Zał. Nr. 1 do instrukcji
dla zarządów gmin.

Obwieszczenie

o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Zarząd gminy . . . . , . . . podaje do wiadomości, że na podstawie ustawy z dn. 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247) oraz ustawy z dn. 21 marca 1931 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339) będzie pobierana w roku . . . . opłata na rzecz Państwa od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (licencji).

Opłata wynosi 50 zł. od ogiera.

Od powyższej opłaty wolne są:

1) ogiery, które nia ukończyły 3-ch lat, licząc od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się koń urodził,

2) ogiery, które przed dniem 1 stycznia 1931 r. ukończyły 15 lat,

3) niżej wymienione ogiery, które nie później niż w dniu 1 lutego 19 . . . . r.

a) przeszły na własność Państwa,

b) padły,

c) przeszły do używania w celach naukowych i leczniczych w zakładach i instytucjach naukowych,

d) przeszły do kopalni,

e) uczestniczyły w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie Ministerstwa Rolnictwa, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach,

f) nabyły wady organiczne, wskutek których nie mogą być poddane kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo utraty życia,

g) zostały wykastrowane.

Okoliczności, wymienione w punktach 2 i 3 lit. f, muszą być stwierdzone na podstawie świadectwa, wydanego przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Opłaty pobierane będą przez zarząd gminy począwszy od dnia 8 lutego 19 . . . r.

Zarząd gminy wzywa przeto posiadaczy ogierów podlegających opłacie, aby w czasie do dnia 1 lutego 19 . . . r. włącznie zgłosili te ogiery w zarządzie gminy.

Zarząd gminy oznajmia jednocześnie, że:

1) kto w przepisanym terminie, t. j. do dnia 1 lutego 19 . . . r., nie zgłosi ogiera podlegającego opłacie, ulegnie karze pieniężnej do 100 zł. lub karze zastępczej aresztu do 3-ch dni (art. 6 ustawy),

2) posiadacze ogierów podlegających opłacie obowiązani są do dnia 1 kwietnia 19 . . . r. wnieść do kasy zarządu gminy opłatę w wysokości 50 zł. od ogiera,

3) opłaty nie uiszczone do dnia 1 kwietnia 19 . . . r. będą, zgodnie z obowiązującemi przepisami, ściągnięte przymusowo z doliczeniem kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych.

. . . . dnia . . . . 19 . . .

Zarząd gminy.

Zał. Nr. 1 A instrukcji
dla zarzadów gmin.

Obwieszczenie

o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Zarząd gminy . . . . podaje do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), oraz ustawy z dn. 21 marca 1931 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dn. 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339) będzie pobierana w roku 1931 opłata na rzecz Państwa od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (licencji).

Opłata wynosi 50 zł. od ogiera.

Od powyższej opłaty wolne są:

1) ogiery, które nie ukończyły 3-ch lat, licząc od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się koń urodził,

2) ogiery, które przed dn. 1 stycznia 1931 r. ukończyły 15 lat,

3) niżej wymienione ogiery, które nie później niż w dniu 1 lipca 1931 r.

a) przeszły na własność Państwa,

b) padły,

c) przeszły do używania w celach naukowych i leczniczych w zakładach i instytucjach naukowych,

d) przeszły do kopalni,

e) uczestniczyły w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie Ministerstwa Rolnictwa, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach,

f) nabyły wady organiczne, wskutek których nie mogą być poddane kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo utraty życia,

g) zostały wykastrowane.

Okoliczności, wymienione w punktach 2 i 3 lit. f), muszą być stwierdzone na podstawie świadectwa, wydanego przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Opłaty pobierane będą przez zarząd gminy począwszy od dnia 6 lipca 1931 r.

Zarząd gminy wzywa przeto posiadaczy ogierów podlegających opłacie, aby w czasie do dnia 1 lipca 1931 r. włącznie zgłosili te ogiery w zarządzie gminy.

Zarząd gminy oznajmia jednocześnie, że:

1) kto w przepisanym terminie, t. j. do dnia 1 lipca 1931 r. nie zgłosi ogiera podlegającego opłacie, ulegnie karze pieniężnej do 100 zł. lub karze zastępczej aresztu do 3-ch dni (art. 6 ustawy),

2) posiadacze ogierów podlegających opłacie obowiązani są do dnia 1 września 1931 r. wnieść do kasy zarządu gminy opłatę w wysokości 50 zł. od ogiera,

3) opłaty nieuiszczone do dnia 1 września 1931 r. będą zgodnie z obowiązującemi przepisami ściągnięte przymusowo z doliczeniem kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych.

. . . . dnia . . . . 19 . . . r.

Zarząd gminy.

Wzór Nr. 1.

Rok 193 . . .

Powiat:
Gmina:
Wieś:

Spis

ogierów, podlegających opłacie stosownie do ustawy z dn. 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247).

Nr. kol.	IMIĘ i NAZWISKO posiadacza ogiera	Opis ogiera		Data zgłoszenia ogiera	Pobrano za ogiera opłatę			Pobrano karę za zwłokę			UWAGI
		maść	wiek		data pobrania opłaty	numer pokwitowania	suma	data pobrania	numer pokwitowania	suma	

Wzór Nr. 2.

Zarząd gminy . . . .

Zaświadczenie.

P. . . . .
zamieszkały w . . . .
zgłosił swojego ogiera maści . . . .
lat . . . podlegającego opłacie na zasadzie ustawy z dn. 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), na dowód czego wydano niniejsze zaświadczenie.

. . . . dn. . . . . 19 . . . r.

Pieczęć

. . . .
podpis wydającego zaświadczenie

Wzór Nr. 3.

Zarząd gminy . . . .

Pokwitowanie Nr. . . . .

P. . . . .
z . . . . , ...

wpłacił do kasy zarządu gminy	zł.	gr.
tytułem opłaty na rok 193 . . .		
od ogiera maści		
. . . . lat		
złotych pięćdziesiąt	50	—
tytułem kary za zwłokę w uiszczeniu opłaty		
za rok 193 . . od ogiera maści		
. . . . lat		
złotych		
Razem złotych		

Zasada: ustawa z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247).

pieczęć dnia 193 r.

Podpis

Wzór Nr. 4.

Deklaracja.

Zarząd gminy powiatu
wpłaca do kasy skarbowej
na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dział 3 § 17)
kwotę zł. (słownie:)
pochodzącą z opłat od ogierów, nie posiadających świadectw uznania
kwotę zł. (słownie:)
pochodzącą z kar za zwłokę w uiszczeniu opłat od ogierów, nie posiadających świadectw uznania
— razem zł. (słownie:)

Podpis

Powiat

Gmina

Wzór Nr. 5.

Cyfrowe zestawienie wyników

ściągniętych opłat od posiadaczy ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Za czas od					do					Uwagi
Ilość ogierów					Opłaty			Kary za zwłokę		
podlegających opłacie	zgłoszonych	niezgłoszonych	za które uiszczono opłatę	za które nie uiszczono opłaty	ogólna kwota ściągniętych opłat	wpłacono do kasy skarbowej	zatrzymała gmina kwotę (25%)	ilość wypadków, w których pobrana kary za zwłokę	ogólna suma kar za zwłokę, wpłaconych do kasy skarbowej	

155

Instrukcja

Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1931 r. dla powiatowych władz administracji ogólnej w sprawie wykonania ustawy z dn. 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), w brzmieniu ustawy z dn. 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339).

§ 1. W czasie od 1 do 5 grudnia każdego roku władza administracji ogólnej, a w gminach, stanowiących powiaty miejskie, wojewoda — winni przypomnieć zarządom gmin o czynnościach, jakie mają one w następnym roku przedsięwziąć, stosownie do instrukcji dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Urzędnicy władz nadzorczych winni również przy sposobności odbywania lustracji gmin zwracać uwagę, czy gminy wykonywują obowiązki, ciążące na nich stosownie do instrukcji, wymienionej w ustępie poprzednim i udzielać im — w razie potrzeby — odpowiednich wyjaśnień.

§ 2. Potrzebną ilość druków: obwieszczeń o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (§ 1 instrukcji dla zarządów gmin), spisów ogierów, zaświadczeń o dokonaniu zgłoszenia, kwitarjuszy i zestawień cyfrowych (wzór Nr. Nr. 1, 2, 3 i 5 do instrukcji dla zarządów gmin), powiatowa władza administracji ogólnej zamówi dla zarządów wszystkich gmin w powiecie z wyjątkiem gmin, stanowiących powiaty miejskie, które same zamawiają druki. Zamówienie to winno być dokonane w Samorządowym Instytucie Wydawniczym S-ka z ogr. odpow. Warszawa, Świętokrzyska Nr. 13 m. 15 (tel. 422-63). Kwitarjusze winny być sporządzone w bloczkach po 50 blankietów koloru białego.

W razie potrzeby władza administracji ogólnej zarząda od gmin zapotrzebowania na te obwieszczenia i druki.

Koszty wykonania obwieszczeń i druków pokrywają zarządy gmin z 25% pobranych opłat.

§ 3. Kwitarjusze winny być przesznurowane. Końce sznurów winny być umocnione lakiem, w którym winna być wyciśnięta pieczęć powiatowej władzy administracji ogólnej, względnie wojewody, o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty miejskie.

Blankiety kwitarjuszy winny być ponumerowane.

Numeracja blankietów winna być ciągła, t. j. numery blankietów pokwitowań w drugich i następnych kwitarjuszach winny rozpoczynać się od liczby, następującej kolejno po ostatniej liczbie poprzedniego kwitarjusza.

Na zewnętrznej stronie końcowej kwitarjusza winna być umieszczona notatka, stwierdzająca ilość blankietów pokwitowań, oraz kolejne numery blankietów (numer pierwszego i ostatniego blankietu). Notatka ta winna być podpisana przez właściwego urzędnika powiatowej władzy administracji ogólnej, a o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty miejskie, przez właściwego urzędnika wojewody oraz zaopatrzona w pieczęć tej władzy. Władze te winny prowadzić ewidencję wydanych kwitarjuszy.

§ 4. Po otrzymaniu przez wojewodę względnie powiatowę władzę administracji ogólnej od zarządów gmin danych, określonych w § 9 lub § 11 instrukcji dla zarządów gmin, winny one szczegółowo sprawdzić te dane.

Wynik sprawdzenia winien być opisany czerwonym atramentem pod ostatnią pozycją spisu ogierów (wzór Nr. 1 do instrukcji dla zarządów gmin) oraz zakomunikowany zarządowi gminy. Notatka winna być podpisana przez urzędnika, sprawdzającego odnośne dane i zaopatrzona w pieczęć władzy.

§ 5. Powiatowe władze administracji ogólnej i, o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty miejskie, zarząd tej gminy winny przesyłać corocznie właściwemu urzędowi wojewódzkiemu zestawienia cyfrowe wyników ściągniętych opłat od ogierów, niepasiadających świadectw uznania, sporządzone gminami według wzoru Nr. 5 załączonego do instrukcji dla zarządów gmin.

Zestawienia te za czas do dnia 1 kwietnia, a w roku 1931 do dnia 1 września — winny być przesłane najpóźniej do dnia 1 maja, a w roku 1931 do dnia 1 października, zestawienia zaś za czas od dnia następnego po dniu płatności do dnia 31 grudnia winny być przesłane do dnia 20 stycznia następnego roku.

§ 6. Powiatowi lekarze weterynaryjni winni w razie stwierdzenia, iż ogier ukończył 15 lat przed dniem 1 stycznia 1931 r. (art. 4 pkt. c ustawy) lub, że ogier wskutek wad organicznych (np. przepukliny mosznowej, wnętrostwa i t. p.) nie może być poddany kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo utraty życia (art. 4 pkt. d ustawy) wydawać zaświadczenia według wzoru Nr. 1, względnie Nr. 2. Czynności te powiatowi lekarze weterynaryjni będą wykonywali bezpłatnie.

§ 7. Instrukcja Ministra Rolnictwa z dnia 24 listopada 1930 r. dla władz administracji ogólnej w sprawie wykonania ustawy z dn. 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, traci moc obowiązującą.

Minister Rolnictwa: **L. J. Połczyński.**

Wzór Nr. 1.

Zaświadczenie.

Stwierdzam niniejszem, że ogier . . . . maść . . . . (odmiany i znaki szczególne) . . . . należący do p. . . . . zamieszkałego w . . . . gminie . . . . pow. . . . . przed dn. 1 stycznia 1931 r. ukończył lat 15.

Zaświadczenie niniejsze wydaje się stosownie do art. 4 pkt. c ustawy z dn. 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), w brzmieniu ustawy z dn. 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 339).

Powiatowy lekarz weterynaryjny

(pieczęć)

Wzór Nr. 2.

Zaświadczenie.

Stwierdzam niniejszem, że ogier lat . . . . liczący maści . . . . (odmiany i znaki szczególne) . . . . wysokości w kłębie . . . . należący do p. . . . . zamieszkałego w . . . . . gminie . . . . . . powiat . . . . . . ma wadę organiczną, a mianowicie . . . . wskutek której ogier ten nie może być poddany kastracji ze względu na niebezpieczeństwo utraty życia.

Zaświadczenie niniejsze wydaje się stosownie do art. 4 pkt. d ustawy z dn. 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), w brzmieniu ustawy z dn. 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339).

Zaświadczenie niniejsze ważne jest do dnia 31 grudnia 193 . . r.

Powiatowy lekarz weterynaryjny

(Pieczęć)

156

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 22 czerwca 1931 r., L. PS. 2498/31 do Panów Starostów powiatowych Województwa Tarnopolskiego i Burmistrza m. Tarnopola w sprawie podań bezrobotnych o pracę i zasiłek z Funduszu Bezrobocia.

Do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz innych władz centralnych napływa cały szereg podań w sprawach otrzymania zasiłku z tytułu bezrobocia, pracy, zapomóg i t. p.

Kierowanie podań bezpośrednio do władz najwyższych jest niecelowe, gdyż ostatecznie podania te zostają przesyłane urzędom spełniającym dane czynności do właściwego załatwienia, a wobec tego, iż przechodzą one przez szereg nieraz Ministerstw oraz instancyj sprawa się przewleka i częstokroć staje się już nieaktualną, obarczając jedynie władze i urzędy bezużyteczną pracą.

Nadto petenci wskutek nieświadomości co do elementarnych wymogów ustawowych w sprawie otrzymania zasiłku z Funduszu Bezrobocia, zwracają się bardzo często z prośbami, które ze względu na wyraźne, obowiązujące w tej materji przepisy uwzględnione być nie mogą, naraża to tylko bezrobotnych na wyzysk ze strony różnych „biur porad i próśb“, które nie bacząc na interes bezrobotnego, podejmują się pisania podań, swój zysk jedynie mając na oku.

Celem zapobieżenia temu polecam P. P. Starostom (P. Burmistrzowi) podanie do publicznej wiadomości drogą ogłoszeń w gminach następujących wskazówek:

I. W sprawach dostarczania pracy właściwe są wyłącznie Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy. Bezrobotny winien natychmiast po utracie pracy przedewszystkiem zarejestrować się we właściwym Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy (Komunalnym Urzędzie Pośrednictwa Pracy) i tam czynić starania o uzyskanie pracy. Zgłaszanie podań o pracę do innych władz i urzędów jest niecelowe.

II. W sprawach zasiłku z Funduszu Bezrobocia właściwe są organa Funduszu Bezrobocia przytem:

1) Zarządy Obwodowe Funduszu Bezrobocia, względnie instytucje zastępcze pełniące ich czynności wydają decyzję w I ej instancji.

2) Od decyzji Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia przysługuje zabezpieczozemu w terminie dni 8, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia prawo odwołania do Obwodowej Komisji Odwoławczej Funduszu Bezrobocia, działającej w siedzibie Zarządu Obwodowego; pismo odwoławcze bezrobotny winien wnieść do tego samego Zarządu Obwodowego, którego postanowienia zaskarża.

3) Orzeczenie Obwodowej Komisji Odwoławczej, może być przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia skasowane, zatem ewent. podania w tych sprawach należy kierować bezpośrednio do Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia.

Po wyczerpaniu podanego powyżej toku instancyj w sprawie zasiłku bezrobotnemu żadne środki prawne do uchylenia niekorzystnej dla siebie decyzjl nie przysługują i wszelkie dalsze ubieganie się o zasiłek pozostanie bez skutku.

Bezrobotni winni szczególną uwagę zwrócić na czasokres, ustanowiony dla zgłoszenia prawa do świadczeń zabezpieczeniowych (miesiąc od rozwiązania stosunku najmu pracy) oraz czasokres wspomniany w punkcie 2 niniejszego pisma okólnego (8 dni od do-

ręczenia decyzji Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia), gdyż bardzo często są wypadki ich przekroczenia w następstwie czego bezrobotny traci prawo do zasiłków względnie zamyka sobie drogę do załatwienia sprawy w trybie odwoławczym.

Wojewoda:
w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

157

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 28 kwietnia 1931 r., L. AW. 2429/31 o powołaniu członkow Komisji egzaminacyjnej z języka polskiego dla kandydatów na rabinów i podrabinów.

Niniejszem podaję do wiadomości, że powołałem na członków komisji egzaminacyjnej z języka polskiego dla kandydatow na rabinów i podrabinów:

1) Dra Ludwika Laniewskiego, Naczelnika Wydziału Administracyjnego w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim,

2) Tomasza Kunzeka, Radcę Wojewódzkiego w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim,

3) Dra Samuela Taubelesa, rabina i em. prof. gimn.

a na zastępców:

4) Jacka Bieniawskiego, Radcę Wojewódzkiego w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim, i

5) Aleksandra Skałkowskiego, referendarza w Wydziale Adm. Urz. Woj. Tarnop.

Funkcje przewodniczącego Komisji powierzyłem Drowi Ludwikowi Laniewskiego,

Wszelkie podania o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić do tut. Urzędu. Do podania należy dołączyć metrykę urodzenia, fotografję, świadectwo szkolne, o ile kandydat je posiada, oraz kwit kasy skarbowej na wpłaconą opłatę egzaminacyjną w kwocie 30 zł.

Wojewoda: **Moszyński.**

158

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 18 czerwca 1931 r., L. Rol. 980/31 o uznaniu lasu za ochronny.

Na podstawie art. 26 pkt. g, art. 19 i art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. Nr. 57, poz. 501) uznaję za ochronny las położony w gminie kat. **Snowicz,** powiatu złoczowskiego, — własności Dra Salomona Brenholza i tow. — na parceli leśnej l. kat. 4424 o powierzchni 10·5267 ha.

Wojewoda: **Moszyński.**

159

Ogłoszenie

o odebraniu debitu pocztowego czasopismom, drukom i broszurom. (L. BB. 1968, 2004/31).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na postawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. P. Nr. 14, poz. 186) oraz § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. Pr. P. Nr. 6 ex 1863) odebrało debit pocztowy następującym czasopismom, drukom i broszurom:

1) drukowi wydanemu w Charkowie przez wydawnictwo Centralne w języku żydowskim p. t. „Kampt un Ofbój" (Walka i odbudowa) autorów Ł. Mieszkowskiego i M. Makogowa chrestomatja dla piątego roku szkolnego szkoły robotniczej (stron 423) — reskryptem z dnia 11 maja 1931 r. Nr. AA. 3526/1;

2) drukowi wydawanemu w Moskwie w języku żydowskim p. t. „Imperjalizm N. Lenina" (str. 156)— reskryptem z dnia 13 maja 1931 r. Nr. AA. 3525/1;

3) drukowi wydawanemu w Kijowie w r. 1929 przez wydawnictwo spółdzielcze „Kulturliga" w języku żydowskim p. t. „Arbetszul" (szkoła robotnicza) autorów D. Hofsztejna, J. Jachinzona i A. Spiwaka (chrestomatja dla czwartego roku szkolnego str. 358) — reskryptem z dnia 13 maja 1931 r. Nr. AA. 3527/1;

4) czasopismu wydanemu w Pradze czeskiej w języku ukraińskim p. t. „Wistnyk ukraińsko-robitnyczoho uniwersytetu" — reskryptem z dnia 16 maja 1931 r. Nr. AA. 3100/2;

5) czasopismu wydanemu w Moskwie w języku rosyjskim p. t. „Ekonomiczeskaja Żyźń" — reskryptem z dnia 16 maja 1931 r. Nr. AA. 3519/1;

6) drukowi wydanemu w Kijowie w 1929 r. w języku żydowskim p. t. „Hirsz Lekert", autora A. Kusznierowa — reskryptem z dnia 13 maja 1931 r. Nr. AA. 97/3.

160

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej. (L. B. 1890/31).

Wydaleni zostali:

1. Perzyna Kazimierz, muzykant, obywatel czechosłowacki, urodz. 3 marca 1893 r. w Suwałkach w Polsce, bez stałego miejsca zamieszkania (decyzja Wojewody Białostockiego z 29 sierpnia 1930 r. Nr. BP. IV/1/d/9);

2. Grygorowicz Aleksander, robotnik, obywatel sowiecki, urodz. w Zabłoć, pow. Lepelski, Rosja, lat 27, zamieszk. w Grodnie (decyzja Starosty pow. w Grodnie z 3 lutego 1931 Nr. V-17);

3. Markowitch Miter, właściciel dzikich zwierząt, obywatel turecki, urodz. w Turcji, lat 48, zamieszk.

w m. Nowogród, z rodziną (decyzja Wojewody Białostockiego z 4 marca 1931 Nr. BA. I/7/1);

4. Bułatowa Barbara, córka Sary, urodz. 1902 r. w Nowojasienówce, gub. Kurska, Rosja, włóczęga, — do Rosji (decyzja Starosty pow. w Ostrowi Mazowieckiej z 29 stycznia 1931 Nr. V-32/2);

5. Kirylów Michał, syn Olgi, urodz. 23 maja 1910 r. w m. Groż, z. Tambowska, Rosja, zamieszk. w m. Roś pow. Wołkowysk (decyzja Wojewody Białostockiego z dnia 23 maja 1931 Nr. BP. IV/1/d/14).

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia wymienionych osób z granic Państwa w razie ujawnienia ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

161

Ogłoszenia

o rozwiązaniu stowarzyszeń na terenie Województwa Tarnopolskiego.

1) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 24 lutego 1931 r., L. B. 426/31 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Wołkowcach, powiat Borszczów.

2) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 marca 1931 r., LB. 363/31 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Zabłotcach, powiat Brody.

3) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 18 lutego 1931 r. LB. 6050 30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Płotyczy, powiat Brzeżany.

4) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 4 maja 1931 r., LB. 717/31 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Petlikowcach starych, powiat Buczacz.

5) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 maja 1931 r., LB. 6295/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty“ w Jazienicy, powiat Kamionka Str.

6) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Celejowie pow. Kopyczyńce uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 3 stycznia 1931 rozwiązało się. (LB. 1664/31).

7) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 21 kwietnia 1931 r., LB. 1432/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Kociubińcach, powiat Kopyczyńce.

8) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 31 grudnia 1930 r., LB. 280/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Bohatkowcach, powiat Podhajce.

9) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 18 października 1930 r., LB. 4133/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Korzelicach, powiat Przemyślany.

10) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 kwietnia 1931, LB. 4972/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Ładyczynie, powiat Tarnopol.

11) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 2 marca 1931, LB. 4840 30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Domamoryczu, powiat Tarnopol.

12) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 23 lutego 1931, LB. 4834/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Smykowcach, powiat Tarnopol.

13) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 3 kwietnia 1931, LB. 5143 30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Kozówce, powiat Tarnopol.

14) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 17 kwietnia 1931 r., LB. 4862 30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Ostrowie, powiat Tarnopol.

15) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 10 marca 1931 r., LB. 4968/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Jankowcach, powiat Tarnopol.

16) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 3 kwietnia 1931, LB. 4974/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Iwaczowie górnym, powiat Tarnopol.

17) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 25 lutego 1931, LB. 735/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Chodaczkowie małym, powiat Tarnopol.

18) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 10 marca 1931, LB. 5144/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Grabowcu, powiat Tarnopol.

19) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 3 kwietnia 1931, LB. 4981/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Czernielowie ruskim, powiat Tarnopol.

20) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 10 marca 1931, LB. 4830/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Borkach wielkich, powiat Tarnopol.

21) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 16 października 1930, LB. 4635/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Denysowie, powiat Tarnopol.

22) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 3 kwietnia 1931, LB. 4967/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Iwaczowie górnym, powiat Tarnopol.

23) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 13 marca 1931, LB. 4961/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Zarudziu, powiat Tarnopol.

24) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 13 marca 1931, LB. 4645/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Kurowcach, powiat Tarnopol.

25) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 3 kwietnia 1931, LB. 4975/30 zostało

rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Horodyszczu, powiat Tarnopol.

26) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 stycznia 1931, LB. 6119/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Wołczkowcach, powiat Zborów.

27) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 stycznia 1931, LB. 6118/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Kabarowcach, powiat Zborów.

28) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 stycznia 1931, LB. 6092/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Tustogłowach, powiat Zborów.

29) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 stycznia 1931, LB. 5756/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Machnowcach, powiat Zborów.

30) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 stycznia 1931, LB. 5813/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Torhowie, powiat Zborów.

31) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 marca 1931, LB. 5672/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Meteniowie, powiat Zborów.

32) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 marca 1931, LB. 5791/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Jarczowcach, powiat Zborów.

33) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 2 maja 1931, LB. 6151/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Chmielnie, powiat Radziechów.

34) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 3 maja 1931, LB. 4835/30 zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił“ w Berezowicy wielkiej powiat Tarnopol.

35) Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 13 listopada 1930 Stowarzyszenie „Sokił“ w Nadorożniowie, powiat Brzeżany rozwiązało się, wobec czego wykreślono go z katastru stowarzyszeń. (L. BB. 1245/30).

36) Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 7 grudnia 1930 Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty“ w Nadorożniowie, powiat Brzeżany rozwiązało się wobec czego wykreślono ją z katastru stowarzyszeń. (L. BB. 1245/31).

162

KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

Z E Z W O L I Ł

w miesiącu maju 1931 na parcelację dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Brzeżany	Zuków	Jakób Potocki	108·3	30. XII. 1932
2.	Czortków	Słobódka dżur.	Jerzy Zaremba Cielecki	265·6	12. XII. 1932
3.	„	Kąt słobódzki	Józefa z Tyszkiewiczów Cielecka	99·3	1. IV. 1932
4.	„	Dawidkowce	Jadwiga Siemaszkowa	17·5	30. VI. 1932
5.	Przemyślany	Brykoń	Alfred Potocki	29·6	30. VI. 1932
6.	„	Połonice	Eugenja Nassowa	49·5	30. VI. 1932
7.	„	Völplówka	Karol Haczewski	14·5	30. III. 1932
8.	Skałat	Podwołoczyska	Zofja Gołuchowska	60·2	30. VI. 1932
9.	Tarnopol	Kupczyńce	Feliks Ujejski	20·6	30. VI. 1932
10.	„	Kupczyńce	Kazimierz Zawistowski	35·7	30. VI. 1932
11.	Zaleszczyki	Lisowce	Majer Kleiner	6·3	1. X. 1931

163

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 **Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71** ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej **(poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.)** Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

Z A T W I E R D Z I Ł

w miesiącu maju 1931 **projekty dotyczące** parcelacji dóbr prywatnych i **gruntów erekcjonalnych:**

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych działek samodzielnych	dodatkowych	specjalnych
1.	Borszczów	Kołodróbka	Julja Emanuela Della'-Scale	36·2	1	—	—
2.	Brody	Hołoskowice	Marja i Józef Trepto	12·7	—	12	—
3.	Buczacz	Zyznomierz	Gr. Kat. Probostwo	2·6	—	2	—
4.	Czortków	Biały Potok	Marcelina Zangenowa	52·1	5	32	—
5.	Kopyczyńce	Kopyczyńce	Rzym. Kat. Probostwo	4·0	—	2	—

6.	Kopyczyńce	Oryszkowce	Jan Korczak-Choiński Dzieduszycki	191·5	11	19	—
7.	„	Postołówka	Stanisław Siemieński Lewicki	17·1	1	23	—
8.	„	Bezednia	Józef Kalasanty Paygert	0·3	—	1	—
9.	„	Czabarówka	Gr. Kat. Probostwo	3·5	1	4	—
10.	„	Howiłów Wiel.	„ „ „	12·0	—	16	—
11.	„	Soroka	Stanisław Siemieński-Lewicki	213·7	2	190	1 las
12.	Przemyślany	Swirz	Mspdk. Lamezan Salins	29·7	—	32	—
13.	„	Łahodów	Zygmunt Gerstman	43·2	—	39	—
14.	Radziechów	Radziechów	Stanisław Badeni	1·0	1	—	—
15.	Skałat	Kamionki	Aleksander Fedorowicz	0·2	—	—	młyn
16.	Tarnopol	Wola Mazow.	Jerzy Konopka	47·0	7	60	—
17.	Trembowla	Romanówka	Tomasz Kosiński	2·7	2	2	—
18.	Zaleszczyki	Błyszczanka	Kajetan i Jan Jakubowicze	19·2	—	24	—
19.	Zbaraż	Zarudzie	Józef Günsberg	8·6	—	11	—
20.	„	Zbaraż	Gr. Kat, Probostwo	0·2	—	1	—
21.	„	Klebanówka	Tadeusz Tyszkiewicz i tow.	149·9	1	59	—
22.	Zborów	Batków	Izydor Zieliński	20·2	1	1	—
23.	Złoczów	Zulice i Horodyłów	Gr. Kat. Kapelanja w Zulicach	1·9	—	1	—

164

Obwieszczenie

(Edykt licytacyjny)

Starosty powiatowego podhajeckiego z dnia 10 czerwca 1931 r., L. 222/31 w sprawie dzierżawy rewirów rybackich na okres 1932—1942.

Podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że **dnia 17 lipca 1931 r.** o godzinie 12 odbędzie się w Starostwie powiatowem w Podhajcach (biuro Nr. 9) licytacja ofertowa na dzierżawę następujących rewirów rybackich:

1) **Rewir I. rzeki „Strypy"** z dopływami od granicy między gminami Bohatkowce i Bieniawa, aż do miejsca, w którem granica między gminami Złotniki i Burkanów lewego brzegu rzeki dotyka,

2) **Rewir II. rzeki „Strypy"** z dopływami od tego miejsca, w którem granica między gminami Złotniki i Burkanów dotyka lewego brzegu rzeki aż do granicy pomiędzy gminami Sapowa i Kujdanów.

3) **Rewir V. rzeki „Złotej Lipy"** z dopływami od granicy między gminami Kotów i Bożyków aż do granicy między gminami Seredne i Zaturzyn oraz

4) **Rewir VI. rzeki „Złotej Lipy"** z dopływami od granicy pomiędzy gminami Seredne i Zaturzyn aż do tego miejsca, w którym granica pomiędzy powiatami Podhajce i Buczacz prawy brzeg rzeki dotyka.

Dzierżawa każdego rewiru rozpoczyna się dnia 1 stycznia 1932 i trwać będzie przez 10 lat, t. j. do dnia 31 grudnia 1941 r.

Minimalny czynsz dzierżawy ustanawia się dla:
1) Rewiru I. . . . 40 kilogramów szczupaka,
2) Rewiru II. . . . 40 kilogramów szczupaka,
3) Rewiru V. . . . 30 kilogramów szczupaka,
4) Rewiru VI. . . . 30 kilogramów szczupaka.

Pisemne ostemplowane oferty w zamkniętych i opieczętowanych kopertach wnosić należy do Starostwa powiatowego w Podhajcach za potwierdzeniem odbioru najdalej na dwa dni przed odbyć się mającą licytacją, t. j. do dnia 15 lipca 1931 r.

Oferty mają być wniesione na każdy rewir rybacki osobno.

Oferta powinna zawierać:

a) wysokość czynszu dzierżawnego za jeden rok, oznaczoną w kilogramach szczupaka,

b) wysokość złożyć się mającego względnie złożonego wadjum,

c) wysokość złożyć się mającej kaucji oraz

d) zobowiązanie oferenta do zastosowania się na wypadek wydzierżawienia do znanych mu warunków petraktacji ofertowej.

Warunki petraktacji ofertowej przeglądać można w godzinach urzędowych w Starostwie w Podhajcach — biuro Nr. 9.

Starosta powiatowy: **Woroszyński.**

165

Wyrok

Najwyższego Trybunału Administracyjnego, wydany w sprawie obywatelstwa. (L. Rej. 4199/29).

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej Najwyższy Trybunał Administracyjny w składzie: Przewodniczący Prezes — Dr. Moraczewski i Sędziowie: Dr. Rappe, Dr. Bernaczek przy udziale członka Sekretarjatu Prawniczego Ruzamskiego, jako protokólanta w sprawie ze skargi Teodory Szwarkowskiej na orzeczenie Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z dnia 6 maja 1929 r. L: AD 2899 w przedmiocie obywatelstwa, po przeprowadzonej dnia 29 października 1930 r, rozprawie, a to po wysłuchaniu sprawozdania sędziego-referenta, oddala skargę, jako nieuzasadnioną.

POWODY. Starosta w Złoczowie orzeczeniem z dnia 5 stycznia 1929 r. L: 36308/IV odmówił stwierdzenia, że Teodora Szwarkowska odzyskała obywatelstwo polskie na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. p. 44), a Urząd Wojewódzki w Tarnopolu orzeczeniem z dnia 6 maja 1929 r. L: AD 2899 nie uwzględnił odwołania Teodory

Szwarkowskiej od powyższego orzeczenia Starosty. Na to orzeczenie Urzędu Wojewódzkiego wniosła Teodora Szwarkowska skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który rozważył, co następuje: Urząd Wojewódzki oparł zaskarżone orzeczenie na tem, że skarżąca obywatelstwa polskiego nigdy nie posiadała, gdyż w r. 1912 wyszła zamąż za Mikołaja Szwarkowskiego, a wskutek tego nabyła przynależność do gminy Manajowce Nowe na Bukowinie a następnie obywatelstwo rumuńskie. Skarżąca nie podnosi co do zgodności tych ustaleń z rzeczywistości, żadnego zarzutu a natomiast wywodzi, że nie jest wolą ustawodawcy, by art. 10 wspomnianej wyżej ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. nie był stosowany także do tych kobiet, które już przed wejściem w życie tejże ustawy straciły obywatelstwo przez zamążpójście, gdyż gdyby ustawodawca miał wolę wyłączenia tychże kobiet z pod powyższego przepisu, to byłby był w kolejności przepisów ustawy o której mowa, najpierw postanowił, że kobieta traci obywatelstwo polskie przez poślubienie cudzoziemca, a dopiero następnie umieścił postanowienie, stanowiące treść art. 10. Na wywody te zaznaczyć należy, że ostatnio wymieniony przepis, jak to okazuje się z jego brzmienia — dotyczy kobiet, które przez zamążpójście utraciły obywatelstwo polskie a zatem kobiet, które po wskrzeszeniu Polski nabyły i następnie utraciły według obowiązującego prawa obywatelstwo polskie. Nadto w przepisie powyższym mowa jest o odzyskaniu obywatelstwa, a więc nabyciu z powrotem obywatelstwa poprzednio już posiadanego. Przyjąć wobec tego należy że ustawodawca nie miał w przepisie tym na myśli kobiet, które obywatelstwa polskiego nigdy nie posiadały. Woli poddania pod tenże przepis kobiet tej ostatniej kategorji nie można dopatrzeć się chociażby tylko pośrednio w żadnem innem postanowieniu ustawowem. Nie stanowi w tym względzie w szczególności żadnej podstawy okoliczność, podniesiona przez skarżącą, że ustawodawca umieścił w ustawie postanowienia zawarte w art. 10 przed postanowieniami o utracie obywatelstwa (art. 11). Okoliczność ta jest bowiem konsekwencją jedynie przyjętego w ustawie porządku, według którego unormowano najpierw nabycie a dopiero następnie utratę obywatelstwa. Dalsze wywody skarżącej, że także względy ogólnej słuszności przemawiają za jej stanowiskiem, są bez znaczenia. Kierując się temi rozważaniami należało oddalić skargę jako nieuzasadnioną. Warszawa, dnia 29 października 1930 r. — Podpisy (—) Dr. Maraczewski, (—) Dr. Rappe.

166

Ogłoszenie

Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kopyczynieckiego z dnia 29 maja 1931 r. o otrzymaniu zezwolenia na zaciąganie pożyczek.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 10 lipca 1930 r. Nr. S. G. 460/2 udzieliło Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu w Kopyczyńcach zezwolenia na zaciąganie pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku poręczającego i za osobną poręką tegoż związku za te pożyczki, co niniejszem zarząd rzeczonej Kasy ogłasza w myśl § 18 wykonawczego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 44, poz. 424).

167

Ogłoszenie

Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kopyczynieckiego z dnia 29 maja 1931 r. o zwiększeniu kapitału zakładowego.

Tymczasowa Rada Powiatowa w Kopyczyńcach jako związek poręczający Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu w Kopyczyńcach uchwałą z dnia 16 listopada 1929 r. L. 4148/29, zatwierdzoną reskryptem Pana Wojewody Tarnopolskiego przy współudziale Wydziału Wojewódzkiego z dnia 27 grudnia 1929 r. L. SM. 6187/29, zwiększyła kapitał zakładowy Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu w Kopyczyńcach do kwoty zł. 100.000, płatnych w rocznych ratach a Zł. 10.000, co niniejszem Zarząd rzeczonej Kasy ogłasza w myśl § 18 wykonawczego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 44, poz. 424).

168

Poszukiwania osób.

(L. A A. 3227/31).

1) Bazyli Makar, urodzony w r. 1907 w Założcach pow. Zborów, syn Michała i Anastazji, zarobnik wydalił się w niewiadomym kierunku. O dodatnim wyniku należy zawiadomić Starostwo powiat. w Zborowie do L. I/31/1102.

2) Starostwo pow. w Słonimie poszukuje za miejscem pobytu niejakiej Marji Kniaziuk, córki Grzegorza i Pelagji, urodzonej w folwarku Krasny-Staw, gminy dziewiątkowickiej, powiat słonimski. O dodatnim wyniku zawiadomić należy wyżej wspomniane Starostwo do L. IV 9060/31.

3) Gajdziński Jan, urodz. 1 kwietnia 1916 r. w Szczekocinach, syn Stanisławy Gajdzińskiej, służącej zamieszkałej w roku 1930 na terenie powiatu Krzemienieckiego, a ostatnio w Warszawie, która wydaliła się w niewiadomym kierunku, został przyjęty w roku 1926 do sierocińca sejmikowego we Włoszerowie.

O dodatnim wyniku odnośnie miejsca pobytu matki wyżej wymienionego zawiadomić należy Staro-Starostwo powiat. we Włoszerowie do L. 1662/Ga/31.

4) Bochniak Rozalja, córka Marji, licząca lat 14, średniego wzrostu, twarz owalna, włosy ciemno-blond strzyżone, oczy siwe, usta mierne, nos proporcjonalny, blizna na czole, wydaliła się jeszcze w roku 1930 z gminy Nesterowce pow. Zborów w niewiadomym kierunku.

O dodatnim wyniku należy zawiadomić Starostwo w Zborowie do L. 2683/31.

169

Zawiadomienie

o unieważnieniu pieczęci urzędowych i odznak urzędowych. (L. AA. 3018/31).

1) W dniu 29 sierpnia 1930 roku zagubioną została pieczęć urzędowa i odznaka sołtecka gminy Kluki, wsi Prząs, pow. Piotrkowski.

2) Dnia 3 stycznia 1931 r. skradzioną została sołtysowi letniska „Józefów" Ignacemu Sammerkornowi urzędowa odznaka z godłem państwowem i napisem „Sołtys".

170

WYKAZ

zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 17 maja 1931 r. do 13 czerwca 1931 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 21 od 17 do 23 V. 1931		Tydzień Nr. 22 od 24 do 30 V. 1931		Tydzień Nr. 23 od 31 V. do 6 VI. 1931		Tydzień Nr. 24 od 7 do 13 VI. 1931	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	—	—	2	1	—	—	—	—
dur plamisty	3	1	1	—	1	—	3	1
czerwonka	—	—	—	—	—	—	1	—
płonica	30	5	23	2	19	5	32	2
błonica	6	—	4	—	4	—	3	—
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	—	—	—	—	—	—	—	—
odra	23	—	7	—	41	—	31	—
róża	3	—	1	—	—	—	—	—
krztusiec	3	—	2	—	4	—	4	1
zakażenia połogowe	—	—	—	—	—	—	—	—
gruźlica	31	6	22	10	29	13	21	13
jaglica	12	—	29	—	16	—	67	—
wodowstręt	—	—	—	—	—	—	—	—
tężec	2	—	—	—	—	—	—	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	4	—	1	—	3	—	10	—
grypa	—	—	—	—	—	—	1	—
inne niewymienione	—	—	—	—	—	—	—	—
odkażono mieszkań	16		19		19		28	

171

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych w dniu 1 czerwca 1931 r.

1. Wąglik:

Pow. Podhajce: Stare miasto,
„ Skałat: Horodnica, Touste,
„ Tarnopol: Tarnopol, Suszczyn.

2. Szelestnica:

Pow. Podhajce: Szymlany.

3. Nosacizna:

Pow. Zbaraż: Lisieczyńce.

4. Wścieklizna:

Pow. Borszczów: Boryszkowce,
„ Podhajce: Horożanka,
„ Radziechów: Mikolajów, Witków nowy,
„ Tarnopol: Marjanka,
„ Zborów: Jezierna, Reniów.

5. Pomór i zaraza świń:

Pow. Tarnopol: Tarnopol,
„ Zbaraż: Zarudzie, Zbaraż.

6. Różyca świń:

Pow. Borszczów: Zwiahel,
„ Brody: Stare Brody,
„ Buczacz: Przewłoka,
„ Kamionka str.: Dobrotwór, Niesłuchów, Sokole,
„ Tarnopol: Tarnopol,
„ Trembowla: Leszniów, Wieniawka,
„ Zbaraż: Presowce,
„ Zborów: Jarczowce,
„ Złoczów: Bezbrudy, Łuka, Złoczów.

172

Ruch służbowy na obszarze Województwa Tarnopol.

A) W ADMINISTRACJI OGÓLNEJ:

P. Minister Rolnictwa

przeniósł komisarza ochrony lasów w VII st. sł. w Starostwie powiatowem złoczowskiem Stanisława Kawińskiego na jego własną prośbę do Krzemieńca w Województwie Wołyńskiem;

przeniósł ze względów służbowych komisarza ochrony lasów w VII st. sł. w Starostwie powiatowem krzemienieckiem Stanisława Adamowicza do Złoczowa.

Wojewoda Tarnopolski

przyjął Witolda Chmarzyńskiego za zezwoleniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do służby w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim w charakterze kontraktowego referenta za wynagrodzeniem wedle VII grupy;

przeniósł woźnego w XV gr. upos. w Starostwie powiatowem zborowskiem Piotra Czerdaka w stan spoczynku;

rozwiązał stosunek służbowy z prowizorycznym woźnym pomocniczym w XVI gr. upos. w Starostwie powiatowem borszczowskiem Władysławem Paluchem i zwolnił go z dniem 6 czerwca 1931 r. ze służby państwowej.

B) W RESORCIE MINISTESTWA SKARBU:

(We Władzach i Urzędach Skarbowych podległych Izbie Skarbowej II we Lwowie)

Mianowani zostali: Referendarz w VII st. sł. w Urzędzie Skarb. Akcyz i Mon. Państw. w Brodach Ferens Michał — inspektorem skarbowym w dot. st. sł. z dn. 1 maja 1931.

Mianowani do odwołania, prowizorycznie: Praktykant II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Skarb. w Buczaczu Pożniak Stanisław — sekretarzem w X st. sł. z dn. 19 maja 1931; Praktykant II kat. w Urzędzie Sk. Pod i Opłat Skarb. w Zborowie Radomski Jan — sekretarzem w X st. sł. z dn. 19 maja 1931.

Przeniesieni: Sekretarz w X st. sł. Bajgerowicz Michał z okręgu Izby Skarbowej I we Lwowie do Urzędu Skarb. Pod. i Opłat Skarb. w Brzeżanach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 28 maja 1931.

Zmarli: Komisarz Kontroli skarbowej X st. sł. Sagański Jan z Urzędu Skarbowego Akcyz i Mon. Państw. w Czortkowie Rej. Nr. 48 Jezierzany zmarł 28 maja 1931.

C) W RESORCIE MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI:

Przeniesieni na inne miejsca służbowe z urzędu: Tadeusz Andrzejowski, sędzia grodzki w Jabłonowie — na stanowisko sędziego grodzkiego w Nowem Siole, dn. 9. V. 1931 r.;

Eugenjusz Jarema, sędzia grodzki w Busku — na stanowisko sędziego grodzkiego w Cieszanowie, dn. 9. V. 1931 r.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na skutek podań: Tadeusz Marjan Towarnicki, sędzia grodzki w Tłustem — na stanowisko sędziego grodzkiego w Skolem, dn. 9. V. 1931 r.

Zwolnieni na skutek podań: Stanisław Dominik Antoni Olszewski, sędzia grodzki w Busku, dn. 9. V. 1931 r.

D) W RESORCIE MINISTERSTWA POCZT i TELEGRAFÓW:

I. Mianowani: Twardnicki Antoni, naczelnik U. III kl. w VIII st. sł. z Kopyczyniec naczelnikiem U. III kl. w VIII st. sł. w Zaleszczykach;

Duda Roman asystent w X st. sł. kierownikiem U. V kl. w X st. sł. w Dunajowie.

II. Przeniesieni: Tomków Tomasz kontroler, z Tarnopola do Gródka Jagiellońskiego;

Szobak Władysław, kierownik U. V kl. w X st. sł., z Grębowa do Borszczowa na stanowisko asystenta w X st. sł.:

Bayer Karol, asystent w X st. sł., z Zaleszczyk do Lwowa 1;

Starzewski Feliks, asystent w XI st. sł., z Kołomyji do Tarnopola;

praktykanci: Agopsowicz Grzegorz z Brzeżan do Lwowa 1

i Szklarczyk Józef z Żydaczowa do Zbaraża.

III Zwolnieni: z powodu rozwiązania stosunku służbowego: Orłowska Marja kontraktowy kierownik U. V. kl. w XI st. sł. z Hłuboczka Wielkiego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Ogłoszenie.

(L. Org. 2023/31).

Według świadectwa urodzin Prowadzącego metryki izraelickie w Husiatynie z dnia 25 maja 1931 r., L. 56/931 przysługuje Boruchowi Markusowi (2 im.) Altschüllerowi, sekretarzowi Starostwa powiatowego czortkowskiego nazwisko „Kessler“ a nie „Altschüller“.

Komunikaty

Syndykatu Emigracyjnego.

ORGANIZACJA TRANSPORTÓW EMIGRANTÓW POLSKICH DO FRANCJI i BELGJI.

Emigranci do Francji i Belgji, nie korzystający ze stacji zbornej w Mysłowicach, lecz wyjeżdżający na własną rękę na zasadzie wystawionych przez starostwa paszportów emigracyjnych, narażeni byli do tej pory na liczne niewygody w podróży, nadużycia ze strony przygodnych oszustów, nielegalnych pośredników i t. p. Pragnąc temu zapobiec, a zarazem umożliwić emigrantom korzystanie z ulg przy przejazdach na kolejach zagranicznych, Syndykat Emigracyjny na zasadzie umowy zawartej z Polskiem Biurem Podróży „Polexpress“ w Paryżu, zatwierdzonej przez Urząd Emigracyjny, przystąpił do zorganizowania specjalnych transportów do Francji i Belgji, które poczynając od dnia 11 czerwca 1931 odchodzić będą z Poznania raz na tydzień we czwartki wieczorem.

Emigranci odbywający podróż tymi transportami, korzystają z następujących udogodnień:

a) cena biletu niższa od cen normalnych pobieranych przez kasy kolejowe,

b) podróż pod opieką specjalnych konwojentów w osobnych wagonach względnie pociągach pospiesznych.

W związku z powyższem, Syndykat Emigracyjny (Warszawa, Marszałkowska 124 oraz Oddziały i Agentury S. E. na prowincji) radzi, aby wszyscy emigranci, którzy zamierzają wyjechać do Francji lub Belgji na podstawie wezwań imiennych od krewnych, znajomych lub pracodawców, a nie posiadający wezwań do Mysłowic, zwracali się do Biur Syndykatu Emigracyjnego, które bez żadnych opłat ze strony emigrantów, wyrobią im wszelkie dokumenty potrzebne na wyjazd, oraz paszporty emigracyjne, a także ułatwią uzyskanie wiz konsularnych.

Emigranci, którym Syndykat Emigracyjny wyrobił paszporty i wizy konsularne krajów, przez które muszą przejeżdżać, będą kierowani do Poznania do stacji zbornej (adres: Poznań, dworzec główny, poczekalnia IV-tej klasy, Syndykat Emigracyjny), skąd transporty będą dalej wysyłani. Emigranci będą przesyłani do Poznania co tydzień we czwartek z takiem jednak wyliczeniem, aby przyjazd ten nastąpił w tym dniu w godzinach przedpołudniowych.

Zniżki kolejowe dla emigrantów, wyjeżdżających do Francji i Belgji za pośrednictwem Syndykatu Emigracyjnego, wynoszą 50% na kolejach polskich oraz znaczne ulgi na kolejach zagranicznych, np. bilet ulgowy ze Zbąszynia do Paryża dla osoby dorosłej kosztuje tylko zł. 98·35, — do Lille zł. 88·75, — do Liege zł. 79·60.

Z powyższych zniżek mogą również korzystać osoby, które stale przebywają na terenie Francji i Belgji, a przyjechały na urlop do Polski i wracają z powrotem zagranicę.

Emigranci, wyjeżdżający z terenu, gdzie niema Oddziału lub Agentury Syndykatu Emigracyjnego, winni przy pomocy najbliższego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy wyrobić sobie dokumenty na wyjazd i z gotowym paszportem zagranicznym przyjechać do Poznania we czwartki rano, gdzie Biuro Syndykatu Emigracyjnego na dworcu kolejowym udzieli zaświadczeń na zniżkowe bilety kolejowe i razem z transportem wyśle do kraju przeznaczenia.

BEZPŁATNY PRZEWÓZ BAGAŻÓW EMIGRANTÓW WYJEŻDŻAJĄCYCH DO AMERYKI POŁUDNIOWEJ i PÓŁNOCNEJ.

Urząd Emigracyjny wydał rozporządzenie w sprawach kosztów przewozu bagażu emigrantów, w którym wyjaśnia, że obowiązek Linij Okretowych ponoszenia kosztów przewożenia bagażu emigranrów, rozpoczyna się od miejsca podpisania umowy z emigrantem. Ilość bagażu emigranta opłacana być winna przez T-wa Okrętowe w takiej wysokości, jaką okręty przewożą bez dopłaty.

W związku z powyższem Syndykat Emigracyjny informuje, że emigranci wyjeżdżający do Ameryki Południowej (Argentyna, Brazylja, Urugwaj) uprawnieni do bezpłatnego przewozu bagażu od miejsca najbliższego Oddziału Syndykatu Emigracyjnego w następującej wysokości:

100 kig. bagażu na cały bilet okrętowy,
50 „ „ „ pół „ „
25 „ „ „ ćwierć „ „

Emigranci, udający się do Stanów Zjedn. A. Pół. i Kanady są uprawnieni do przewożenia bezpłatnie 100 kg. bagażu na całą kartę okrętową i 50 kg. na pół karty okrętowej, licząc przewóz również od miejsca zarejestrowania emigranta. Zaznacza się, że bagaż powinien składać się jedynie z przedmiotów osobistego użytku, gdyż przewożenie jakichkolwiek towarów nie będzie traktowane jako przewóz bagażu.

Unieważnienia dokumentów.

Pustelnik Kazimierz, urodz. w 1906 r., zamieszkały w Sterkowcach ad Mikołajów, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kamionka strumiłowa. (3—3)

Jasinowski Jan, urodz. w 1903 r. w Kobyli pow. Zbaraż, zamieszkały w Mszańcu pow. Tarnopol, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Żelechowska Natalja, nauczycielka w Uwsiu, unieważnia zgubioną legitymację nauczycielską Nr. 364/29 wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego.

Solski Franciszek z Nowego Rogowca, unieważnia skradzione dwa dowody tożsamości koni Serja A, Nr. 210407 i 210408 wydane przez Rejonowego Inspektora Koni w Tarnopolu.

Hyk Marek, urodzony w 1906 r. w Markopolu, pow. Zborów, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową.

Ralko Jan, osadnik, zamieszkały w Czernicy, pow. Brody, unieważnia stracony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 16853.

Blaustein Dawid ze Zbaraża, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja C, Nr. 598475/Z (wałach, wiśniowo-gniady, kwiatek, siwizna, urodz. 1924 r., wysok. 148 cm.).

Bodnar Józef, urodz. w 1894 r. w Milowcach pow. Zaleszczyki, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków.

Wawrzynów Józef, syn Marcina i Franciszki, urodz. w 1897 r. we wsi Rosochowaciec, pow. Skałat, zamieszkały w Kniażu pow. Złoczów, unieważnia skradzioną mu książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Złoczów.

Dobrzański Jan, nauczyciel w Buczaczu, unieważnia zgubioną legitymację urzędową wystawioną przez Kurat. Okr. Szkolnego Lwowskiego, wydaną 1929 r., Nr. 886.

Tretiak Jan, urodz. w 1901 r. w Sassowie, powiat Złoczów, unieważnia straconą książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Złoczów.

Nowakowski Jan z Chodaczkowa małego, pow. Tarnopol unieważnia zgubione dowody tożsamości koni Serja A, Nr. 160070 i 160071.

Kaminker Filip, zamieszkały w Sieniawie pow. Zbaraż, unieważnia zgubioną kartę na broń Nr. 28760/26, wydaną przez Starostwo powiatowe w Zbarażu.

Dzielędziak Kazimierz, urodz. 1 VIII 1905 r. w Brzuchowicach koło Lwawa, syn Jana i Marji, unieważnia dokument wojskowy z dnia 5 II 1929 r., wydany przez P. K. U. Lwów-powiat, który zaginął.

Pawluk Mikołaj z Turówki pow. Skałat, unieważnia dowód tożsamości konia.

Mondel Adam z Bieniawy pow. Podhajce, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Nr. 34806 (wałach jasno-gniady, lewa tylna piętka i korona białe, urodz. 1918 r., 136 cm.).

Dżeman Fed z Rosochacza pow. Czortków, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia, Serja E, Nr. 438.108.

Dubowe Dawid Leib 2 im. zamieszkały w Tarnopolu, unieważnia zgubiony dowód osobisty Nr. 1335, wydany dnia 20 listopada 1930 przez Magistrat w Tarnopolu.

Rosenstock Szymon, urodz. w Wołkowcach dn. 8 XII 1906 r., unieważnia zgubiony dnia 27 maja 1931 r. paszport do Niemiec, wydany przez Starostwo w Borszczowie, L. B. III/72/21, Nr. paszp. S. I. 002684.

Kramczyński Leon z Załucza pow. Borszczów, unieważnia skradzioną mu książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków, Nr. ks. gł. 1266 oraz dowód osobisty wydany przez Starostwo w Borszczowie.

Jakubów Kuba z Orzechowiec pow. Skałat, unieważnia skradzione mu dnia 5 maja 1931 r. na targowicy w Skałacie 2 dowody tożsamości koni: Serja A, Nr. 153878/N (klacz skaro-gniada, lewa tylna pęcina biała, urodz. 1920 r., 132 cm.) i Serja A, Nr. 153879/N (wałach brudny-kasztan, latarn., p. mleczny, obie pęciny przednie i obie nadpęciny tylne do skoków białe, urodz. 1931 r., 140 cm.).

Lachowski Kazimierz z Mikuliniec, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 158425/N.

Monheit Chaskiel, urodz. 5 III 1902 r., zamieszkały w Popowcach, unieważnia książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Nisko (służył w 3 p. p. Legj. w Jarosławiu).

Orłowska Anna, nauczycielka szkoły powszechnej w Kozowej, unieważnia zgubioną dnia 1 czerwca 1931 w Brzeżanach legitymację urzędniczą, wydaną przez Inspektorat szkolny w Brzeżanach.

Szumowski Ignacy ze Zbaraża, urodz. w 1903 r., unieważnia zgubioną książeczkę wojskową.

Blumenberg Fischel z Przemyślan, unieważnia książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Złoczów.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 kwietnia 1931 roku 5 zł. kwartalnie lub 20 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty 50 gr.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Wojewódzkiego, należy wnosić do właściwych Urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.